

‘Helder dat het ons geen geld zou opleveren’

Vandaag precies tien jaar geleden besloot de Vlissingse gemeenteraad het Scheldeterrein aan te kopen.

door Nadia Berkelder

VLISSINGEN – Het Scheldeterrein was duur, maar we verkopen de grond ook duur door”, zei toenmalig wethouder Cees de Keijzer (PvdA) toen de Vlissingse gemeenteraad twijfelde over de keuze om 3,4 miljoen uit te geven. De raad stemde voor. Op één fractie na. Tien jaar later ligt het terrein er desolaat bij.

Conny Seijbel was destijds fractievoorzitter van het CDA. „We vergaderden in het donkere Arsenaaltheater omdat het stadhuis verbouwd werd, dat gaf een rare sfeer. Ik herinner me dat ik bibberend een handje opstak.” Ze stemde tegen, samen met haar fractiegenoten. „Ik sta daar nog steeds achter”, zegt ze.

VERKOOP WERF EN VERKOOP TERREIN

- In 1999 bood KSG het Scheldeterrein aan voor zeventig miljoen gulden. De gemeente zag daar toen van af omdat er geen geld was.
- In juli 2000 kocht Damen Shipyards uit Dordrecht de scheepswerf KSG van het rijk en de provincie, voor het symbolische bedrag van 1 gulden.
- Om met een schone lei het bedrijf

- te kunnen voortzetten, kreeg Damen honderd miljoen gulden mee.
- Bovendien kreeg Damen naar verdund een lening van 45 miljoen gulden om de verhuizing naar Vlissingen-Oost te betalen.
- Vier jaar later, in 2004, koopt de gemeente Vlissingen het terrein van Damen voor 34 miljoen euro, bijna 75 miljoen gulden.

echt een plan waarmee we aan de weg konden timmeren. En nee, de problemen konden we niet overzien. Ik weet nog dat we naar Maastricht geweest zijn met de gemeenteraad. Daar hadden ze ook zo'n terrein, van de Sphinx-fabriek. Alle lichten stonden op groen. Maar met de wetenschap van nu zouden we het niet meer doen. Je geeft geen geld uit waar- van je weet dat je het niet terug verdient.”

Toch was dat precies waar het CDA bang voor was, vertelt Seijbel. „We hadden moeite met de prijs: 34 miljoen. Damen had aanvankelijk 36 miljoen gevraagd. Ik weet nog dat ik vroeg: 'Kunt u dat een goed onderhandelingsresultaat noemen?'. De prijs per vierkante meter was zo hoog, het zou moeilijk worden om daar iets te verkopen. En de grondexploitatie was nog niet rond. Het was duidelijk dat er jaarlijks 1,6 miljoen uit de begroting moest worden bijgepast.” Bovendien moest de gemeente de sanering, het verwijderen van munitie en het herstellen van de kademuuren betalen. „Wij stonden achter het idee, maar het ging ons om de prijs.”

„De economische motieven wogen zwaar”, zegt Lenny Poppe-de Looft, toen verantwoordelijk wethouder voor het CDA; „nu burgemeester van Zundert. „Het besluit had mede te maken met behoud van werkgelegenheid. De werf wilde naar Vlissingen-Oost en moest daar miljoenen investeren.” Buiten dat: „Het Scheldeterrein dreigde een unheimische plek in de stad te worden. En het besloot was toen dat het financieel kón. Alles was toen in beweging,

■ Het is dit jaar tien jaar geleden dat de gemeenteraad besloot het Scheldeterrein aan te kopen. foto Lex de Meester

het was een heel andere tijd; dat was ook nog zo toen ik weg ging, twee jaar later.” „Ik meen dat de CDA-fractie toen vooral problemen had met de veiligheidsontoerwaardeer of minder woningen gebouwd konden worden”, zegt Poppe-de Looft. (De Rijksverheid had een denkbeeldige lijn over Vlissingen getrokken waarbinnen vanwege de gevaren van transport op de Westerschelde niet gebouwd mocht worden, die lijn is later verlegd.) Poppe-De Looft wil zich niet uitlaten over het volgens Seijbel magere onderhandelingsresultaat met Damen. „Ik heb het dossier halverwege overgenomen van

mijn collega. Henk de Haas is twee maanden voor het raadsbesluit gestopt als wethouder.” Langer onderhandelen? „Ik wás al zes jaar bezig”, zegt De Haas, die toen PvdA-wethouder was. „Ik heb met drie verschillende directies van de scheepswerf onderhandeld en iedere keer veranderde alles weer. De Schelde was bezige met de verkoop van die terreinen. Wij vonden toen dat het beter was dat de gemeente die grond kocht omdat wij de regio wilden houden over de ontwikkelingen die daar plaatsvonden.” „Of het te duur was? Ik denk het niet. Ook als we het Scheldeterrein voor de helft hadden ge-

kocht, dan was het nog niet ontwikkeld. Het was helder dat de gemeente er geen geld aan zou kunnen verdienen. Het was geen winstgevend project, we gingen ervan uit dat het budget-neutraal zou uitkomen. Maar later zijn er allerlei projecten op de exploitatie geboekt die daardoor niet gedragen konden worden. En we hebben het moment gemist. Het volgende college heeft het plan opnieuw gemaakt, daar is veel tijd mee verloren. En toen brak de crisis uit.” En toch: „Ik vind nog steeds dat we geen spijt moeten hebben van die aankoop, zegt De Haas. „Dat terrein blijft zijn aantrekkings-

kracht wel houden. Alleen is er op dit moment geen markt voor.” Huidig wethouder Lambert Prevoo (PSR) ziet ook mogelijkheden. „Het is de enige ontwikkeling in de omgeving waar je iets hebt dat zo specifiek is, met dat industrieel erfgoed.” De teller staat tien jaar later op 86 miljoen euro. „Dat is het aanschafbedrag, het slopen van de opstallen, de tijdelijke brug, het dokje van Perry, de plannen die gemaakt zijn, de scheldekraan en het renteverlies”, zegt wethouder Prevoo. „We houden nu rekening met 12,3 miljoen aan het einde van de rit in 2030, maar daar komt ieder jaar een bedrag aan rente bij.”